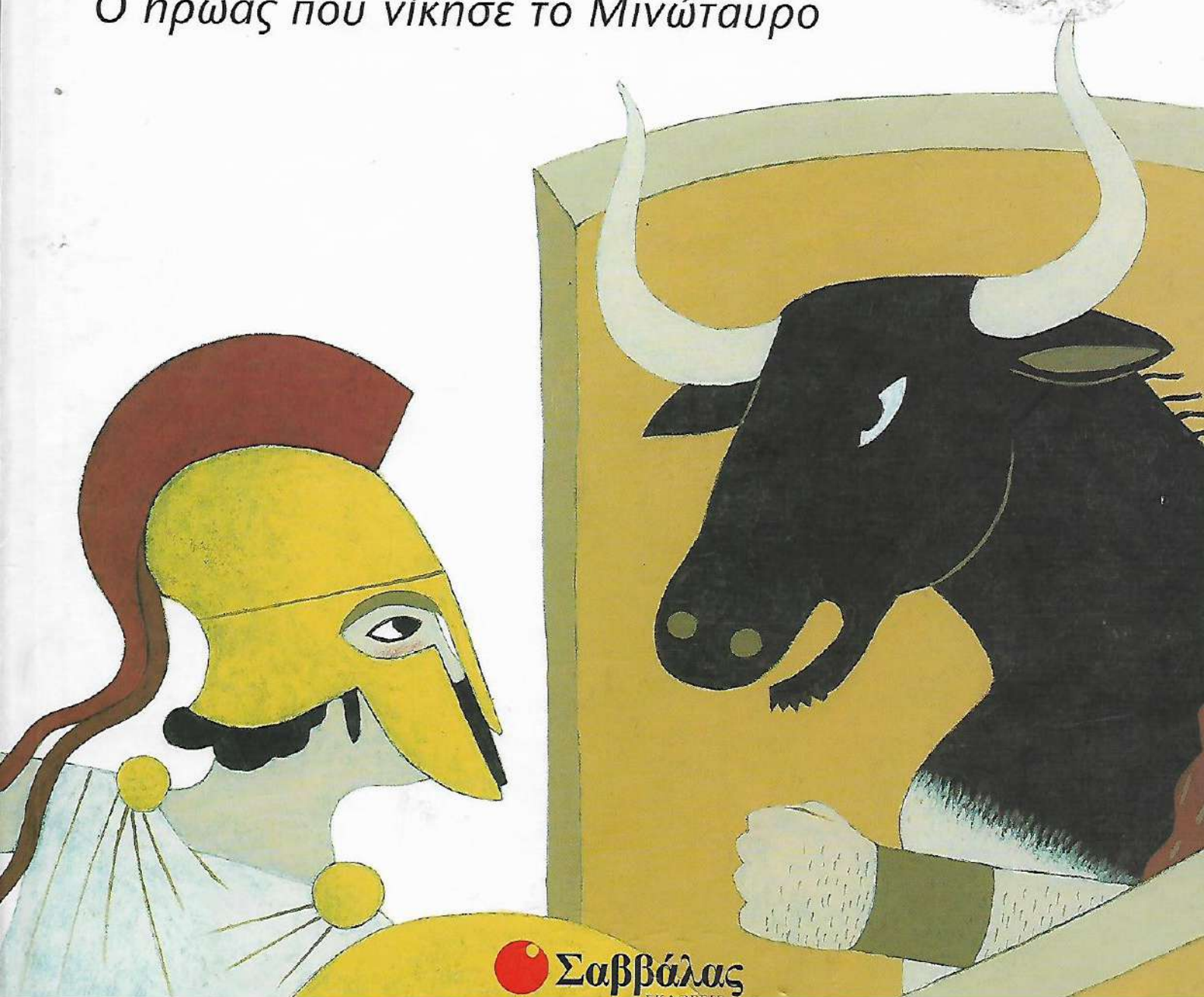

Αμαλία Ζώνη

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ
για παιδιά

ΘΗΣΕΑΣ

Ο ήρωας που νίκησε το Μινώταυρο

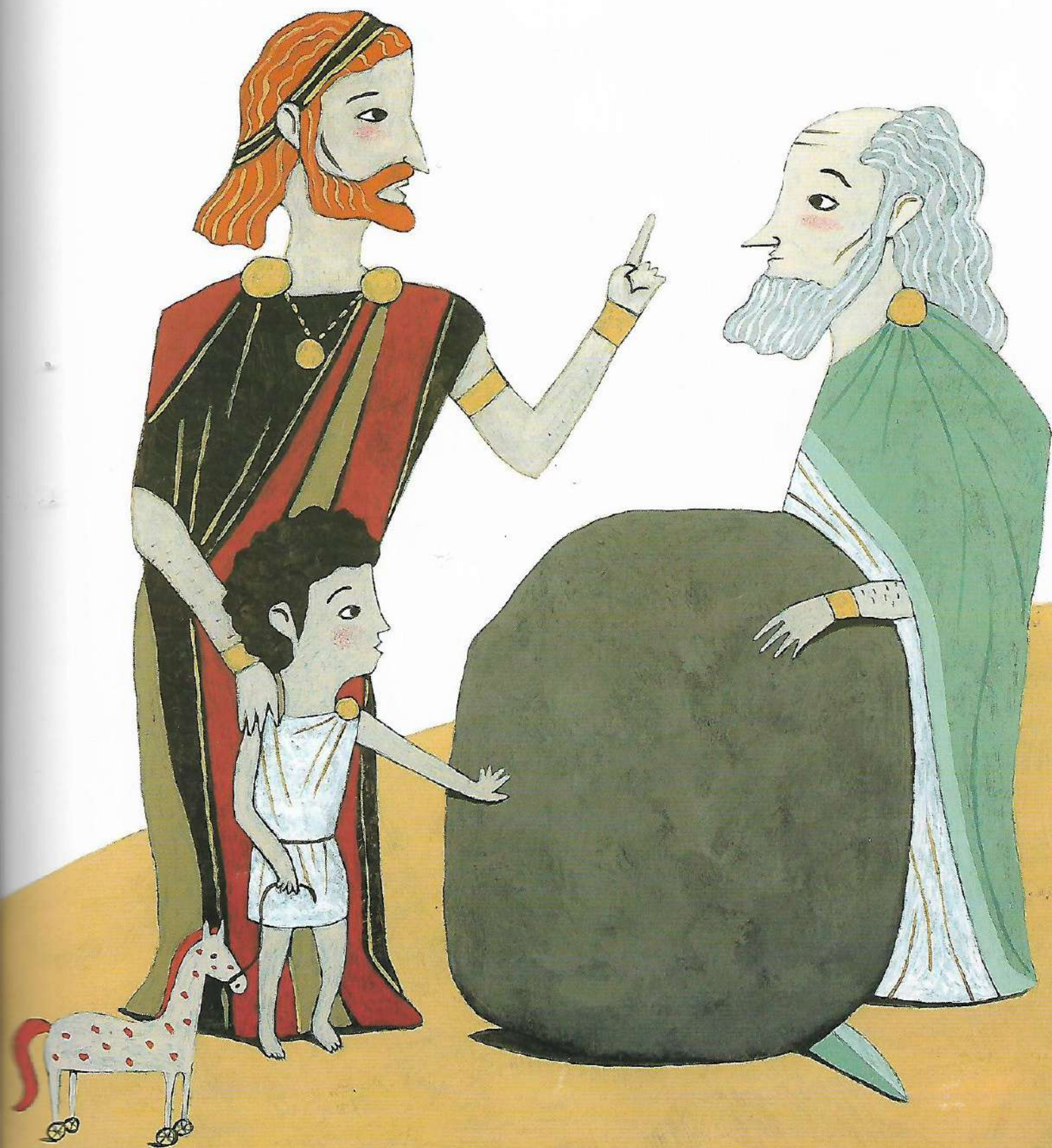
 Σαββάλας

Ο Αιγέας, ο βασιλιάς της Αθήνας, βασανιζόταν γιατί δεν είχε αποκτήσει παιδί. Έτσι μια μέρα αποφάσισε να επισκεφτεί το μαντείο των Δελφών. «Δεν πρέπει ν' ανοίξεις το μακρύ λαιμό του ασκού σου μέχρι να επιστρέψεις στην Αθήνα» τον συμβούλεψε η Πυθία. Ο Αιγέας όμως δεν κατάλαβε το χρησμό και γι' αυτό πήγε να ζητήσει τη βοήθεια του σοφού Πιθέα, βασιλιά της Τροιζήνας.

Ο Πιθέας προσποιήθηκε πως ούτε αυτός καταλάβαινε, αν και ήξερε καλά τι εννοούσε η Πυθία: Ο Αιγέας θα αποκτούσε σύντομα γιο και θέλημα των θεών ήταν να γεννηθεί στην Αθήνα. Έτσι ο Πιθέας μέθυσε τον Αιγέα και έστειλε την κόρη του, την Αίθρα, να κοιμηθεί μαζί του. Εκείνο το βράδυ η Αίθρα έμεινε έγκυος στο Θησέα.

Ο Αιγέας, πριν φύγει για την Αθήνα, έκρυψε ένα ξίφος και ένα ζευγάρι σανδάλια κάτω από ένα βράχο και είπε: «Όταν ο γιος μου καταφέρει να μετακινήσει το βράχο και να πάρει τα πράγματά μου, τότε μπορεί να έρθει να με βρει στην Αθήνα».

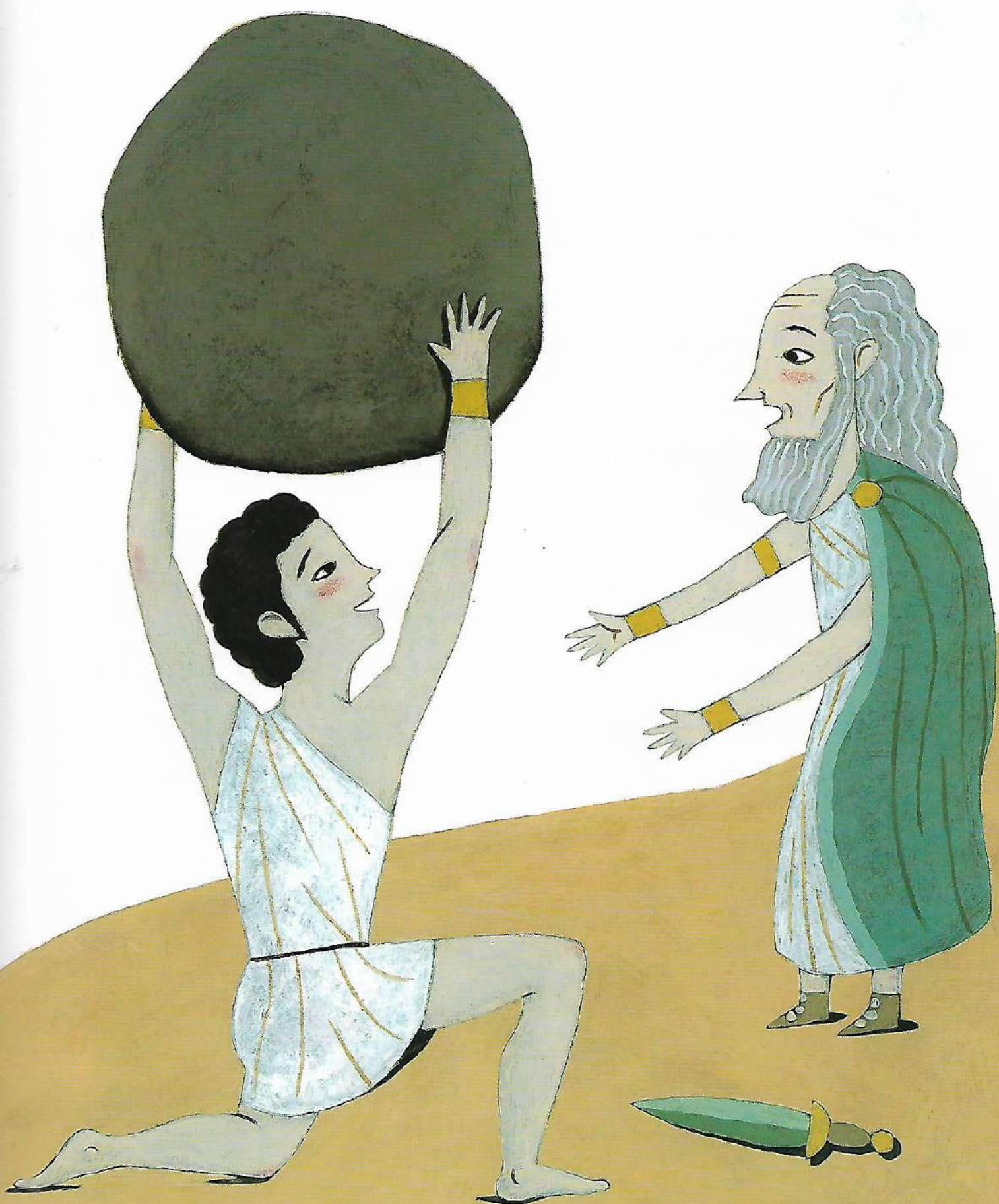

Μεγαλώνοντας ο Θησέας έγινε δυνατός και γενναίος νέος, που του άρεσε ν' ακούει ιστορίες για τους θεούς, τους γίγαντες και τους ήρωες του Τρωικού πολέμου. Σε ηλικία δεκαέξι ετών ο παππούς του, ο Πιθέας, του μίλησε για τον πατέρα του. «Αγόρι μου,» του είπε «ήρθε πια ο καιρός να μάθεις ποιος είναι ο πατέρας σου. Είναι ο Αιγέας, ο γενναίος και ισχυρός βασιλιάς της Αθήνας».

Μόλις άκουσε τα λόγια αυτά, ο νεαρός Θησέας έτρεξε στο σημείο όπου ο πατέρας του χρόνια πριν είχε κρύψει το σπαθί και τα σανδάλια του. Σήκωσε με μεγάλη ευκολία τον τεράστιο βράχο και πήρε στα χέρια του τα πολύτιμα αντικείμενα.

Λίγες μέρες αργότερα, ο Θησέας αναχώρησε πεζός για την Αθήνα. Στο δρόμο του αναμετρήθηκε με φοβερούς ληστές, τέρατα και γίγαντες που σκότωναν τους διαβάτες. Ο Θησέας τούς εξόντωσε όλους και μπήκε θριαμβευτικά στην Αθήνα.

Ο Αιγέας, που αναγνώρισε το Θησέα από τα σανδάλια και το σπαθί, τον δέχτηκε με μεγάλη χαρά και τον όρισε αμέσως διάδοχό του. Έπειτα ο Θησέας έμαθε από τον πατέρα του κάτι πολύ δυσάρεστο: Πριν από πολλά χρόνια, ο βασιλιάς της Κρήτης Μίνωας είχε κάνει πόλεμο εναντίον της Αθήνας, για να τιμωρήσει τους Αθηναίους επειδή είχαν σκοτώσει το γιο του, τον Ανδρόγεο. Ο Μίνωας κέρδισε τον πόλεμο και ως φόρο είχε ζητήσει κάθε χρόνο η Αθήνα να στέλνει στην Κρήτη επτά νέους και επτά νέες για τροφή στο Μινώταυρο.

Ο Μινώταυρος ήταν ένα φοβερό τέρας με σώμα ανθρώπου και κεφάλι ταύρου. Ο βασιλιάς Μίνωας τον είχε κλείσει μέσα σ' ένα σκοτεινό παλάτι, το οποίο είχε εκατοντάδες διαδρόμους και δωμάτια. Όποιος έμπαινε μέσα σ' αυτό έχανε τον προσανατολισμό του και ήταν πλέον αδύνατο να βγει, γι' αυτό και ονομαζόταν Λαβύρινθος!

Το Λαβύρινθο είχε σχεδιάσει ο Δαίδαλος, ο οποίος ήταν ένας ευφυής και χαρισματικός τεχνίτης. Στη συνέχεια όμως ο Δαίδαλος προκάλεσε την οργή του Μίνωα, ο οποίος τον έριξε μαζί με το γιο του μέσα στη σκοτεινή φυλακή του Λαβύρινθου. Ο Δαίδαλος ήξερε καλά πως ο μόνος τρόπος για να βγει κανείς από εκεί μέσα ήταν να πετάξει πάνω από τους τοίχους. Έτσι έφτιαξε περίτεχνες φτερούγες από φτερά πουλιών, τα οποία κολλούσε μεταξύ τους με κερί.

Όταν έφτασε η ώρα της απόδρασης, ο Δαίδαλος είπε στο γιο του τον Ίκαρο: «Σε παρακαλώ να θυμάσαι πως δεν πρέπει να πετάς ούτε πολύ χαμηλά ούτε πολύ ψηλά. Ακολουθώ με από κοντά και σύντομα θα είμαστε ελεύθεροι». Ο Ίκαρος, όμως, ενθουσιάστηκε που μπορούσε να πετάξει σαν πουλί και άρχισε να πετά ψηλά, πολύ ψηλά, πλησιάζοντας επικίνδυνα τον ήλιο. Έτσι ο ήλιος έλιωσε το κερί των φτερών του και ο Ίκαρος έπεσε στη θάλασσα και πνίγηκε.

Ο Θησέας ρώτησε τον Αιγέα για ποιο λόγο δεν είχε συμπεριληφθεί το όνομά του στην κληρωτίδα όπου έμπαιναν τα ονόματα των άτυχων νέων που θα πήγαιναν στην Κρήτη.

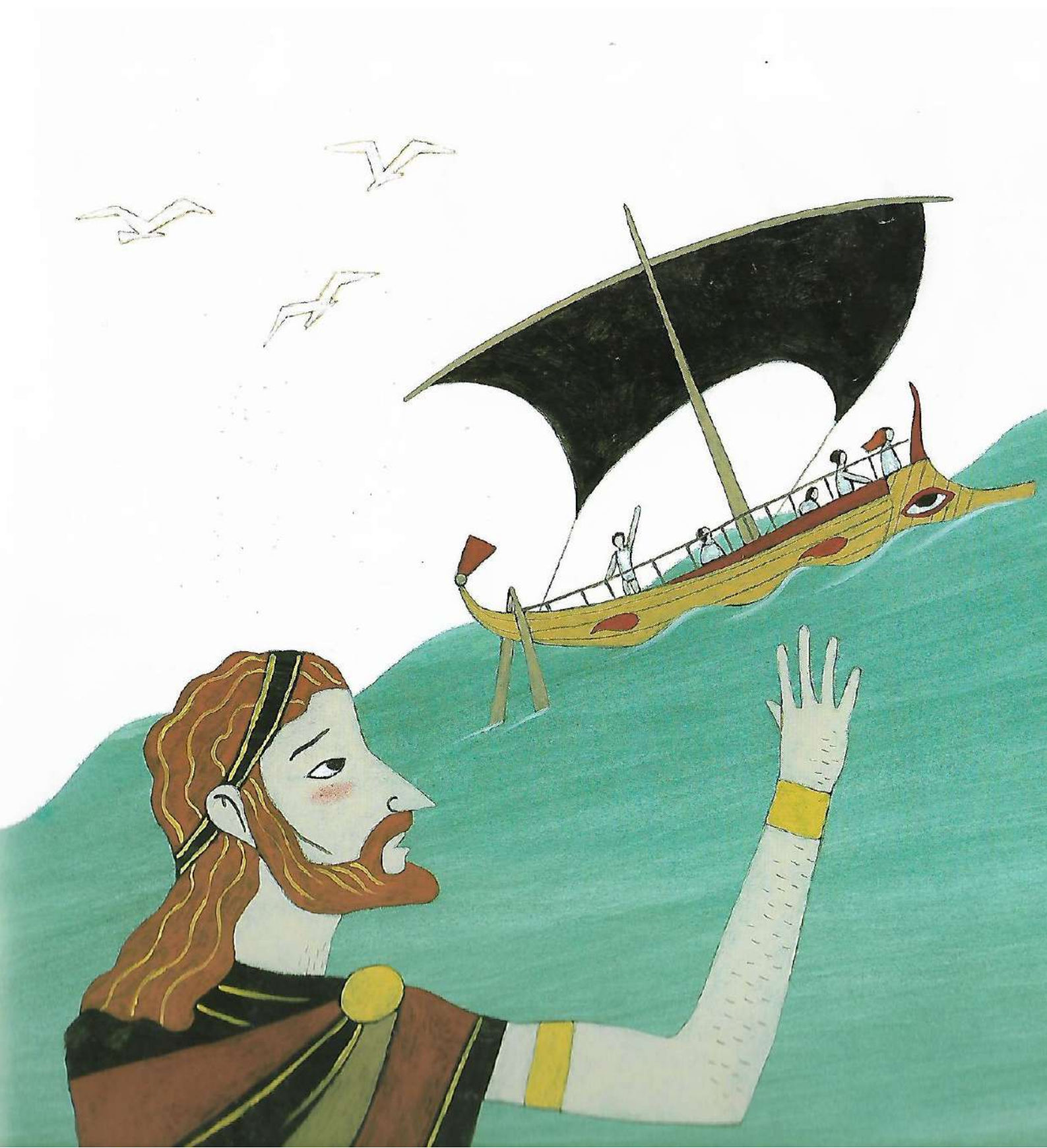
«Μα, ένας πρίγκιπας δεν μπορεί να υπολογιστεί ως μέρος του ανθρώπινου φόρου που είμαστε υποχρεωμένοι να καταβάλλουμε στο Μίνωα» απάντησε ο Αιγέας.

«Πατέρα, απαιτώ να αντικαταστήσω έναν από τους επιλεγμένους νέους, για να βάλω τέλος σ' αυτή την άδικη ανθρωποθυσία. Είμαι αποφασισμένος να σκοτώσω το Μινώταυρο!» είπε ο Θησέας.

Ο Αιγέας προσπάθησε να του αλλάξει γνώμη, μα ο Θησέας ήταν αμετάπειστος. Έτσι, παρέα με άλλους δεκατρείς νέους και νέες από την Αθήνα, επιβιβάστηκε σ' ένα πλοίο που είχε κατάμαυρα πανιά. Ο πατέρας του τον αποχαιρέτησε κλαίγοντας και του είπε: «Σε παρακαλώ, αν καταφέρεις να σκοτώσεις το Μινώταυρο, σήκωσε άσπρα πανιά στην επιστροφή.

Έτσι θα καταλάβω πως όλα πήγαν καλά».

Όταν έφτασαν στην Κρήτη, ο Θησέας γνώρισε την Αριάδνη, την κόρη του βασιλιά Μίνωα. Μόλις την αντίκρισε, ένιωσε την καρδιά του να χτυπά σαν τρελή. Και η Αριάδνη, όμως, ερωτεύτηκε αμέσως το Θησέα και γι' αυτό προσφέρθηκε να τον βοηθήσει. Εκείνος της υποσχέθηκε πως, αν νικούσε το Μινώταυρο, θα την έπαιρνε μαζί του στην Αθήνα και θα την παντρευόταν.

Έτσι η Αριάδνη οδήγησε το Θησέα στην είσοδο του Λαβύρινθου και του έδωσε ένα κουβάρι νήμα, το γνωστό «Μίτο της Αριάδνης». «Δέσε την άκρη αυτού του κουβαριού στην είσοδο του Λαβύρινθου και, καθώς θα περπατάς μέσα στους διαδρόμους, ξετύλιγε λίγο λίγο το νήμα. Μόνο έτσι θα καταφέρεις να ξαναβρείς το δρόμο για την έξοδο» του είπε.

Ο Θησέας μπήκε με θάρρος στο Λαβύρινθο, ξετυλίγοντας το νήμα στο σκοτάδι. Από μακριά άκουσε τα μουγκρητά του Μινώταυρου και κατευθύνθηκε προς το μέρος του.

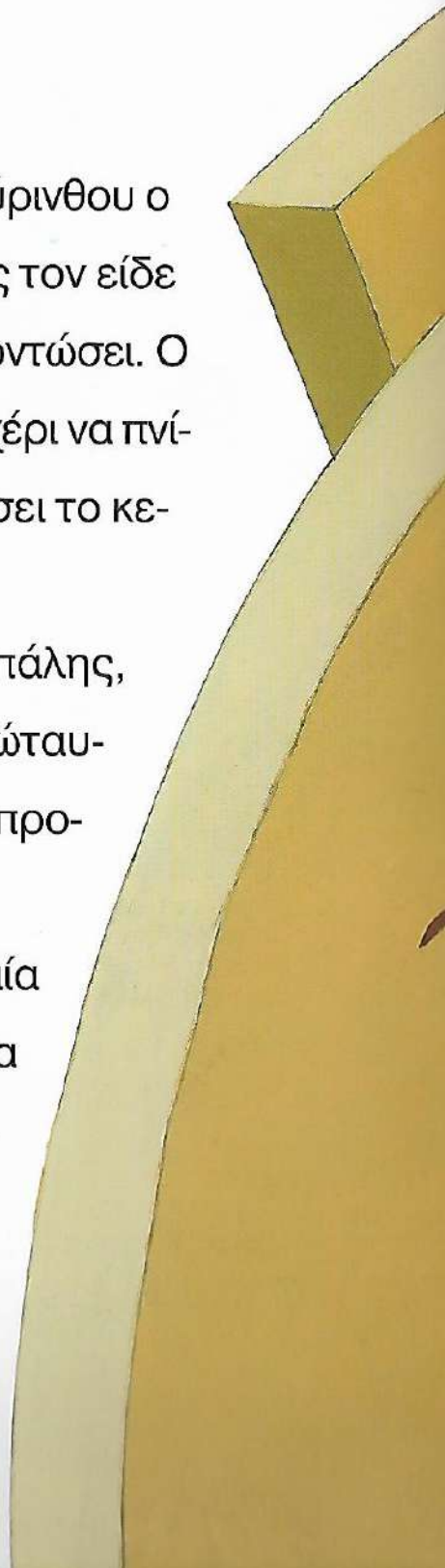

Σε μια μεγάλη αίθουσα στο κέντρο του Λαβύρινθου ο Θησέας βρήκε το Μινώταυρο. Το φοβερό τέρας τον είδε και όρμησε αμέσως καταπάνω του για να τον εξοντώσει. Ο τρομερός Μινώταυρος προσπαθούσε με το ένα χέρι να πνίξει τον ήρωα, ενώ με το άλλο πάσχιζε να χτυπήσει το κεφάλι του με γροθιές.

Ο Θησέας, που γνώριζε καλά τα μυστικά της πάλης, κατάφερνε να αποφεύγει τα χτυπήματα του Μινώταυρου. Έχοντας βγάλει το σπαθί από τη θήκη του, προσπαθούσε να χτυπήσει τον αντίπαλό του.

Η μάχη ήταν πολύ άγρια και μέχρι την τελευταία στιγμή κανείς δεν μπορούσε να διακρίνει ποιος θα νικούσε. Τελικά, η δύναμη του Θησέα και η απίστευτη γενναιότητά του τον οδήγησαν σε θριαμβευτική νίκη!

Νικητής πια ο Θησέας μάζεψε το νήμα της Αριάδνης και βγήκε εύκολα από το Λαβύρινθο. Η Αριάδνη τον περίμενε με αγωνία έξω από το παλάτι και, όταν τον είδε να βγαίνει, έτρεξε κοντά του και τον αγκάλιασε.

Ο Θησέας μάζεψε κοντά του όλους τους νέους και τις νέες, που το κατόρθωμά του τους είχε σώσει, και όλοι μαζί έφυγαν τρέχοντας για το πλοίο τους. Αμέσως μόλις έφτασαν στο λιμάνι, ανέβηκαν στο πλοίο και πήραν το δρόμο της επιστροφής. Όπως είχε υποσχεθεί, ο Θησέας πήρε μαζί του και την Αριάδνη, για να την παντρευτεί όταν πια θα έφταναν στην Αθήνα.

Όταν το πλοίο τους ξεκίνησε για το ταξίδι προς την Αθήνα, είχε ήδη σουρουπώσει. Εκείνοι όμως συνέχισαν χωρίς σταματημό μέχρι που νύχτωσε.

Τότε, αποφάσισαν να βρουν ένα μέρος για να περάσουν τη νύχτα. Το πιο κοντινό νησί ήταν η Νάξος. Βρήκαν, λοιπόν, έναν όρμο, άραξαν το πλοίο τους και βγήκαν στην παραλία για να κοιμηθούν.

Η Αριάδνη αποκοιμήθηκε αμέσως μα, όταν ξύπνησε, βρέθηκε μόνη. Στο βάθος του ορίζοντα χανόταν το καράβι του Θησέα, που την είχε εγκαταλείψει. Η όμορφη κοπέλα έκλαιγε απαρηγόρητη, όταν ξαφνικά παρουσιάστηκε μπροστά της ο θεός Διόνυσος. Στα μαλλιά του φορούσε ένα στεφάνι από κισσό και στα χέρια του κρατούσε σταφύλι.

«Μην κλαις, Αριάδνη» της είπε. «Έχασες το Θησέα, μα θα σε παντρευτώ εγώ και θα σε κάνω αθάνατη!». Η Αριάδνη δέχτηκε και αμέσως ένα σύννεφο τους πήρε και τους οδήγησε στον Όλυμπο. Εκεί ο Διόνυσος παντρεύτηκε την Αριάδνη και της χάρισε ένα χρυσό στεφάνι με διαμάντια.

Στο μεταξύ ο Θησέας και οι νέοι συνέχιζαν το ταξίδι τους προς την Αθήνα, μέσα σε μια ενθουσιώδη ατμόσφαιρα. Τραγουδούσαν και έπιναν σε όλο το ταξίδι, γιορτάζοντας τη σωτηρία τους από το φοβερό Μινώταυρο. Ο Θησέας όμως, παρασυρμένος από το γλέντι και τη χαρά, ξέχασε να σηκώσει στα κατάρτια τα λευκά πανιά, όπως του είχε ζητήσει ο πατέρας του.

Ο δύστυχος Αιγέας κάθε μέρα πήγαινε στη θάλασσα και από ένα ύψωμα αγνάντευε το πέλαγος, περιμένοντας να δει το πλοίο που θα επέστρεφε από την Κρήτη. Και να που την τρίτη ημέρα το πλοίο φάνηκε στον ορίζοντα.

«Ω! συμφορά μου» φώναξε με σπαραγμό ο Αιγέας. Τα πανιά του πλοίου ήταν μαύρα και αυτό σήμαινε πως ο Θησέας είχε χαθεί για πάντα. «Τι να την κάνω τη ζωή μου τώρα πια;» είπε ο Αιγέας και, χωρίς να σκεφτεί τίποτα άλλο, πήδηξε στη θάλασσα και πνίγηκε.

Ο Θησέας και οι υπόλοιποι Αθηναίοι, για να τιμήσουν το σπουδαίο βασιλιά τους, έδωσαν το όνομά του στη θάλασσα που πνίγηκε. Την ονόμασαν Αιγαίο πέλαγος.

Μετά το θάνατο του Αιγέα, ο Θησέας ανέβηκε στο θρόνο και βασίλεψε πολλά χρόνια με σοφία και δικαιοσύνη. Καθιέρωσε τις βασικές αρχές της δημοκρατίας, σημείωσε πολεμικές επιτυχίες και εργάστηκε σκληρά για την πρόοδο των πολιτών. Επίσης, στις μέρες του γιορτάστηκαν για πρώτη φορά τα Παναθήναια. Στη σημαντική αυτή γιορτή συμμετείχαν όλοι οι οικισμοί της Αττικής, τους οποίους ο Θησέας ένωσε σε μια ενιαία δύναμη κάτω από την ηγεμονία της Αθήνας.

Παρά τις πολλές του υποχρεώσεις ως βασιλιάς, ο Θησέας δεν έπαψε να διακρίνεται για τις ηρωικές του πράξεις, που πολλές φορές ήταν ριψοκίνδυνες.

ΘΗΣΕΑΣ

Ο ήρωας που νίκησε το Μινώταυρο

Το βιβλίο αυτό, γραμμένο με απλό και κατανοητό τρόπο, παρουσιάζει τη ζωή, τις περιπέτειες και τα σπουδαία κατορθώματα του Θησέα, του ήρωα των Αθηνών που νίκησε το Μινώταυρο. Η εκπληκτική του εικονογράφηση θα εντυπωσιάσει τους μικρούς μας αναγνώστες και θα τους ταξιδέψει στο συναρπαστικό κόσμο της αρχαίας ελληνικής μυθολογίας!

Στη σειρά αυτή κυκλοφορούν:

- Θησέας
Ο ήρωας που νίκησε το Μινώταυρο
- Ο Περσέας
και η Γοργόνα Μέδουσα
- Ο Προμηθέας
και το δώρο της φωτιάς
- Ο Ιάσωνας
και η Αργοναυτική Εκστρατεία

Τ. 9,7€